

eru fyrir, það er á þann hátt, að prestur vígi þau í hjónaband svo sem venjulegt er, þá getur eigi leyfi það, er um er sótt, orðið veitt. 137
8. nóv.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um makaskipti á kirkjujörð. 138
— Eptir að ráðgjafinn hafði meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra landshöfðingi, dags. 8. nóv. 20. sept. þ. á., hefur hans hátign konungurinn samkvæmt allra þegnsamlegastrí tillögu ráðgjafans 5. þ. m. allramildilegast fallizt á, að Gunnar hreppstjóri Halldórsson í Skálavík megi fá jörð Vatnsfjarðarkirkju, Ytri-Skálavík í Reykjarfjarðarhreppi í Ísafjarðarsýslu að makaskiptum fyrir hálfenduna Þernuvík í Ögurhreppi í sömu sýslu, þannig, að hin fyrnefnda jörð í tilliti til gjaldskyldu skoðist framvegis sem bændaeign og hin síðarnefnda einsog hver önnur kirkjujörð, og með því skilyrði, að beiðandinn, kostnaðarlaust fyrir kirkjuna, fái ákveðin skýr og viss landamerki milli hinnar síðarnefndu jarðar og jarðarinnar Látra, sem er næsta jörð við hana, og loks að hún verði fengin viðkomandi presti í hendur með löglegri úttektargjörð.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um sölu á kirkjujörð. — 139
Eptir að ráðgjafinn hafði meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra landshöfðingi, 20. sept. 8. nóv. þ. á., hefur hans hátign konunginum samkvæmt allra þegnsamlegastrí tillögu ráðgjafans 5. f. m. allramildilegast þóknast að fallast á, að jörðin Hvanná í Jökuldals- og Hlíðarhreppi í Norðurmúlasýslu, sem Hofteigsprestakall á, verði seld bóndanum Kristjáni Kroyer, þannig að þau 2 innstæðukúgildi, sem á henni eru, ekki fylgi með, fyrir 4500 kr., sem að helmingi skuli greiddar þegar í stað en að helmingi megi standa í hinni seldu jörð gegn fyrsta veðrjetti í henni og 4 af hundraði á ári í vöxtu, og skuli af jörðunni eptir sölnuna greiða tíund og önnur gjöld til hins opinbera svo sem af hverri annari bændaeign.

Þetta er eigi látið hjá líða þjónustusamlega að tilkynna yður hjer með, herra landshöfðingi, til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigendum.

2 brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um lán handa embættismönnum til húsa bygginga. — Með brjefum þessum samþykkti ráðgjafinn, að hjeraðslæknunum Þórði J. Thoroddsen og Einari Guðjohnsen yrðu veitt lán úr viðlagasjóði að upphæð 5000 kr. og 4000 kr. til byggingar íbúðarhúsa í Njarðvík og á Vopnafirði, og skyldu lán þessi veitt með sömu skilyrðum og tiltekin eru í brjefi ráðgjafans 13. apríl 1883 (Stj.tíð. 1883 B, bls. 61). 140
8. nóv.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um sölu á þjóðjörð samkvæmt lögum 8/11 83. — Í tilefni af tillögum yðar, herra landshöfðingi, í þóknanlegu brjefi 27. sept. þ. á., en því fylgdi bóнарbrjef frá Þ. Þorsteinsyni, ábúanda á Grund í Svínadal í Húnavatnssýslu, sem er hin 10. jörð í röðinni, er nefnd er í lögum 8. nóv. f. á. um að stjórninni veitist heimild til að selja nokkrar þjóðjarðir, þar sem hann fer þess á leit, að hann fái jörð þessa keypta fyrir það verð sem ákveðið er lægst í lögnum eða 4500 kr., einsog hún er virt í virðingargjörð þeirri, sem einnig fylgdi með brjefi yðar, þá skal 141
8. nóv.

141 yður hjermeð þjónustusamlega veittur myndugleiki til að selja beiðandanum ofanefnda 8. nóv. jörð fyrir verð það, er hann býður, og að öðru leyti með skilmálum þeim, sem heimilaðir eru í framannefndum lögum 3. gr., og loks til þess fyrir ráðgjafans hönd að gefa út kaupbrjef fyrir jörðinni.

142 Brjef landshöfðingja til *amtmannsins yfir suður- og vesturamtinu um eptir-*
29. nóv. gjöf á leigum af harðærslánum. — Í tilefni af bónarbrjefum, er hingað hafa komið frá hlutaðeigandi sýslunefndum, og að partil fengnum myndugleika frá ráðgjafanum veiti jeg hjermeð Rangárvallasýslu og Dalasýslu samkvæmt 4. gr. fjárlaganna eptirgjöf á leigum til ársloka 1885 af lánum þeim, er sýslur þessar hafa fengið úr landssjóði árin 1882 og 1883, móti því að frá þeim tíma greiðist af þeim 4% í leigur og að $\frac{1}{8}$ hluti þeirra endurgreiðist síðan á ári hverju, en skuldir þær, sem þessi ákvörðun gildir um, eru:

- Skuld Rangárvallasýslu samkvæmt skuldabryfi 23. okt. 1882 (upphaflega 2000 kr.) nú 1000 kr.
- Skuld Dalasýslu eptir skuldabryfum 6. maí, 3. ágúst og 3. des. 1883 14000 kr.

Þetta læt jeg ekki hjá líða hjermeð þjónustusamlega að kunngjöra yður, herra amtmaður, til birtingar fyrir hlutaðeigandi sýslunefndum, að því viðbættu, að þjer síðan munuð fá vísbendingu um árangurinn af beiðni sýslunefndarinnar í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu um ápekka eptirgjöf, er þjer hafið mælt fram með í þóknanlegu brjefi dagsettu 13. p. m.

143 Brjef landshöfðingja til *beggja amtmanna um að fyrirmæli reglugjörðar 13.*
9. des. febr. 1873 skuli brýnd fyrir gjaldheimtumönnum landssjóðsins. — Þareð það opt kemur fyrir, að gjaldheimtumenn landssjóðsins í ýmsum atriðum ekki hegða sjer eptir því, sem fyrir er mælt í reglugjörð 13. febr. 1873, sem hefur inni að halda nákvæmari ákvarðanir um opinber reikningsskil og heimtingu opinberra gjalda á Íslandi, skal jeg þjónustusamlega skora á yður, herra amtmaður, að áminna sýslumenn, bæjarfógeta og umbodsmenn þá, sem þjer eruð yfir skipaðir, um að gæta vandlega ákvarðananna í nefndri reglugjörð og að gefa þeim til kynna, að þeir verði látnir sæta ábyrgð fyrir afbrigði gegn þessum ákvörðunum.

Jafnvel þótt þetta gildi um allar ákvarðanir reglugjörðarinnar skal jeg samt sjerstaklega skora á yður að minna hlutaðeigandi embættismenn á þessar aðalákvarðanir:

- í 2. gr. um afgreiðslu reikninganna innan loka febrúarmánaðar ár hvert fyrir hið næst umliðna ár;
- í 3. og 4. gr. um innheimtu gjaldanna, þá er þau koma í gjalddaga, og greiðslu þeirra í landssjóð, jafnótt og þau eru innheimt;
- í 5. gr. um sundurliðun þess, sem innborgað er í landssjóð, þannig, að skýrt sje tekið fram í brjefum til landshöfðingjans eða landfógetans, þá er ávísanir eru sendar, eða peningar greiddir, fyrir hvaða ár og upp í hverja tekjugrein hver upphæð eigi að koma;
- í 6. gr. um greiðslu þess, sem eptir kann að standa af gjöldunum um leið og reikningurinn er sendur;
- í 11. og 12. gr. um endurrit af hinum fyrirskipuðu gjaldabókum.